

EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA.

Nr. 3.

Märts 1923.

III. aastakäik.

Vastutav toimetaja: *direktor K. Treffner.*

Päätoimetaja: *Joh. Elken.* Toimetus: *R. Antik, R. Ritsing II, E. Jõgi.* — Tellimise hind: 1 aasta pääle 120 mka, ½ aasta pääle 60 mka. Tellimisi võtavad vastu Vabariigi kõik postkontorid, skoutide rühmade päälükud ja omad tellimiste vastuvõtjad üle maa. Ajakiri ilmub 8 korda aastas. Toimetus ja talitus: *Tartus, Lutsu tän. 14.*

Väljaandja: *Eesti Skoutide Maleva Nõukogu.*

Tartu guideid signalseerimist õppimas.

Üksik number 15 marka.

A.-S.

Balti spordiriistade

vabriku ladu

„Sport“

Tartus, Rüütli t. 9.

Kõnetr. 602.

Soovitab skoutidele suviseks

hooajaks:

Käsi, basket ja jalgpalle
Odasid, kettaid ja lõuke
kuule

Hüpe-veibaid

Jooksu ja tennis kingi

Võimlemis- ja ujumis-
trikoosid

Jalgpalli saapaid ja
särke

Start-pistolisi

Stoper kellasi ja viiesi

Krocket mängu ja
Tennis tarbenõusi

Jalgrattaid ja nende
osasid

Kokkupandavad
väljavoodisid

Kalapüügi abinõusid.

Võimlemisabinõude pääle tellimiste

vastuvõtmine.

Hinnad mõõdukad.

-- VANEMUINE. --

Reedel, 27. aprillil s. a.

Skout Richard Ritsing'i meeskoori

≡≡≡ kontsert. ≡≡≡

Solistid:

prl. Pärtelpoeg (sopraan),
hra Laanenbek (tenor) ja
hra Põlde (bariton).

E. Skoutide I-se Üleriiklise

kongressi ülesvõte

peab ehtima iga skoudi-guidei
töötoa seinä.

Maksab ainult 25 mk.

Tellida: Tartu, „Eesti Skout“.

Skoutide postkaartid.

Esimene seeria

10 tükkí — 30 mk.

ühes koju kätte saatmise kuludega.

Tellida: Tartu, Lutsu t. 14.

Rühma Vanem herra J. Sutt.

Ladu avatud säälsamas teisip.
ja reedeti kl. 2—3 p. l.

EESTI SKOUT

Nr. 3.

Märts 1923. a.

III. aastakäik.

Kongressi puhul.

Kaks aastat on sinna tagasi, kui skoutide esitajad Tartus esimeseks üleriiklikseks skoutide kongressiks kokku astusid, kus rida otsusi tehti, mis aluseks on olnud meie tööle tänapäevani. Küll ei ole vahepeäl mööndunud aeg pikk, kuid kiiresti edasirühkiv elu on siiski nii mitme tookordse määruse muutmise ehk täiendamise tarvilikuks teinud. Ka on aeg meile mõnegi uue küsimuse otsustamise ülesandeks teinud ning seda lahendama asuvad skoutide saadikud k. a. 25. märtsil Tallinnas, E. Skoutide II-sel Üleriiklikel Kongressil.

Huvitav on selle juures tõmmata mõnd paralleeli möödaläinud ja eelseisva kongressi vahel, allakriipsutades nende nii mõneski asjas lahukminevaid ülesandeid.

Esimene neist astus kokku ajajärgul, kus skoudi rühmade organiseerimine enda kulminatsiooni punkti oli jõudnud. Tema ülesandeks oli luua ülemaalist korraldust, kindlaks määrata need põhimõtted, mille järgi normeeriti üksikute maakondade ja keskasutuste vahekordi, tema pidi oma põhimõtteliku otsuse tegema häälekandja väljaandmise, eksamite kavade, vormi riiete, skoudi märkide, mõningate oskussõnade j. t. sarnaste küsimuste kohta. Teine kongress tuleb kokku nüüd, kus skoutline tegevus, üleelades teatud tõusu ning tagasiminekut, on koondunud seesmise töö juurde rühma piiridesse. Temal ei tule tegemist teha organiseerimise küsimustega (millest esimene aga kuidagi viisi üle ei saanud), on ju nüüd meil olemas vanemate skoudi sõprade seltsid, kes selle — noortele tihti üle jõu käiva töö ära teevad.

Esimene kongress astus kokku, kui peremees riigis, tema pidi oma sõna ütleva, millega ka eelseisval kongressil rehkendada tuleb. Kuigi see kaugeltki normaalne nähtus ei olnud, tuli sellega ometi leppida, sest ikkagi skoutide endi esitajad pidid omis asjus kokku leppima. Vahepeäl on esimese kongressi kaudu loodud orgaan, Eesti Skoutide Maleva Nõukogu, määrused välja töötanud, kus kindlaks on tehtud nii hästi rühmade kui ka malevate korraldus ja vahekorrad. Ja kongressi ülesanne selle järgi on skoutide endi vahelise läbikäimise korraldamine, teadmiste kogumine ja täiendamine mitmesuguste skoutidesse puutuvate küsimuste kohta; kongressil tahavad skoutide noored juhid mõtteid vahetada tehtud töö üle, tahetakse läbirääkida ka tuleviku tegevuse asjus, tahetakse seltsilisi äratada energilisemale tegutsemisele, anda neile uusi mõtteid ning isegi äratust leida.

Eelseisva kongressi ülesanded on õieti kolmesugused. — Esiteks õpivad osavõtjad nii mõndagi liikumise põhimõtetest ning käsitusviisidest, samuti võidakse omada üldine pilt skoutluse praegusest seisukor-

rast Eestis. Kuna referaadid suurema osa kongressi päevakorrast sünnitavad, siis tuleb küll arvata, et see kongressi kõige tähtsam ülesanne saab olema. — Teiseks on kongressil skoutide omavahelise läbikäimise elustamise asjus tähtis küsimus lahendada. Selles mõttes on kongressi päevakorda vastav punkt üles võetud, selles mõttes on kongressist osa võtma kutsutud ka noorseppade esitajad. Siiaamaani on vahekorrad mitte üksnes skoutide ja noorseppade, vaid ka üksikutes maakondades asuvate skoutide vahel kaunis jahedad olnud ning kongressil on siin paljugi teha. — Kolmandaks ei ole meie õed guideid veel siiaamaani saanud endile midagi kindlalt luua ning usume, et nad kongressil, — millest ka nende esitajad osa võtavad, — oma vahel kokku puutudes ühte kui teist saavad kokku rääkida.

Tahaks loota, et kongressil nende kahe päeva jooksul, mil ta tööd saab tegema, kõigiti asjalik vaim saab valitsema ning et tema töö selle järele ka kõige paremaid tagajärgi võib anda.

Kuigi kongress ainult noorte kongress on ja selleks jääma peab, hiiuame meie ka vanematele sõpradele, kelle nõu alati kuulda tahame, — tere tulemast kongressile!

Skoutmaster Elken.

Mida tuleb guideluse all mõista?

Seda küsimust võib sagedasti mitmelt poolt kuulda, kuid harva saab keegi tema päale rahuldava vastuse. Mis on õieti guidelus?

On arvamist avaldatud, et guideide liikumine on skoutluse kajastus, et guide sedasama tüdruku kohta tähendab, mida skout poisil kohta. See on aga vale: kuigi nende kahe liikumise lõppsihi põhimõtte ühesugune on, — kasvatada poisist-tüdrukust hääd kodanikku, kes elus igapäidi oma kohal oskab ja tahab asuda, siis lähevad ometi naise ja mehe ülesanded elus hoopis lahku ning see, mida skoutlus ja guidelus taovad, on nii siis ka põhjalikult lahkumised. Ja rääkida veel sellest, et skoutluse käsitusviisid guideide omadest põhjalikult erinevad, oleks vist küll täiesti üleaarne, kuna see iseenesestki arusaadav peaks olema.

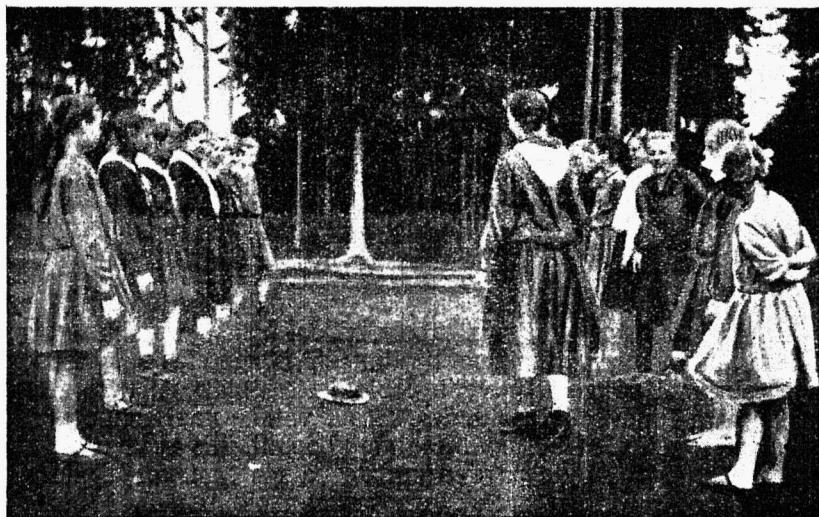
Guidelus Eestis on õieti veel loomata, selgroota, ta otsib alles vormisid, otsib kuju ja teesid, kuidas seda saavutada. Guidelus Eestis tema praegusel kujul on mitmeti põhjust andnud ütlustele, et ta skoutluse vari on, millest eelpool juba juttu oli. Kuid see on ülemineku aja nähtus ja ega see nii tohi jääda. Meie guideide liikumine peab skoutide kõrval omale väärilise koha võitma, temale tuleb sisu anda, temale tulevad kõik need teed näidata, mis Rooma viivad. Kuigi selleks aastaid peaks tarvis minema, kuni praegused tübupojad ja guideid ise juhtijateks liikumise etteotsa astuvad, siis ometi tuleb selleks kord aeg...

Guidelus on kasvatuse süsteem, kuid missugust rada ta peaks käima? Meil puudub vastav erikirjandus, võõrakeelse tarvitamine on mitmesuguste raskustega seotud. Siinkohal olen võinud ja võin üksnes isiklike arvamisi avaldada.

On selge, et guidelus annab praktilisi teadmisi naise tarvis, — guide oskab keeta, õmmelda, last hoida ning kasvatada, arstida jne. Seda peab iga korralik naine oskama ning guideluse ülesanne on tüdru-

kut ka igapäevase elu vastu alati valmiks kasvatada. Kuid ega see kõik ei ole, — guide peab veel palju muudki õppima. Ta peab olema julge, iseseisev, töökas, vastutusvõimeline, tahtejõune, — kuid kõige selle juures peab jääma ta ikkagi guideiks, peab jääma naiseks. Guideluse ülesanne on tüdrukut kõige selle vastu ettevalmistada, silmaspidades, et tüdruk selle juures mitte mehelikuks ei muutuks, vaid selleks jääks, mida ta olema peab. Ja vast see ongi just kõige olulisem, kõige tähtsam. Guidei hing peab toitu saama, guidei keha peab terve olema, guide peab moraalselt kõrgel seisma. Kõike peab guidelus kätte saama, aga kuidas?

Aastasadade jooksul on mees perekonnas peremehena esinenud, ta on olnud valitseja, käskija. Naisel on olnud ainult vaikne, sõnakuulelik

Valga guideid jalutuskäigul mängu korraldamas.

ülesanne täita ning see ei ole oma mõju avaldamata jätnud. Vähesed on tänapäev sellest vabad, suurem osa peab alles vabanema. Guidelus on pääle muu siis ka naisliikumine ning selles mõttes on tal lai töövälid ees.

Üks guidei reeglitest lausub: „Guide ei looda teiselt midagi, vaid annab, mis võib!“ Ja sellel on määratu suur tähtsus, neis sõnades peitub väga palju. Guide peab iseseisvaks inimeseks kasvama, ta peab maast-madalast selle mõttega harjuma, et ise tööd teeb ja tegema peab, sellega hakkab ta ise end austama, enesest lugu pidama, — ja see on Eesti iseloomus nõrk külg, ta jätab nii poisid kui ka tüdrukus veel väga palju soovida.

Ruth Kõiv.

Toimetuse järelmärkus: Oleks soovitav, et siin avaldatud arvamistele mitmelt poolt mõttevahetus järgneks, siis ehk saaks meie guideidegi liikumise hääks midagi kindlamat ette võtta ja vast ka ära teha.

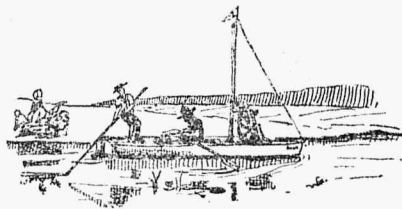
Mälestused.

(Järg 5 *).

Ning päälük jutustas:

„Vara hommikul, kui viimased reisul tarvisminevad asjad paati olid kantud, päästisime nööri ning kiire veevool kandis meid edasi. Koitis. Poole tunniga jõudsime alevist läbi, jätsime majad jumalaga. Hommikune jahedus andis end tunda, tasasel tuulepuhangul lehviv väike lipuke aeg-ajalt paadi masti otsas.

Metsa tagant tõusis päike, saates enda kuldseid soojendavaid kiiri igale poole — põllule, metsa, veepinnale ja meie hingesse. Tuju, mis juba ainult reisugi pärast hää oli, tõusis päeva algusega ja jõe kaldal piliroos lõõritavate lindude lauluga veelgi ning ilma, et seda isegi tähele oleksime pannud, hakkasime ka meie laulma. Tahtmata võrdlesin oma reisu selle kangelase reisuga, kes teed Indiasse otsima läks. — Vesi oli madal, mitmel kohal ulatasid kivid veepinnani ning tuli hoida, et mitte nende otsa põrgata.

Lauldes ei pannud sugugi tähele, kuidas edasi liikusime ning metsa jõudsime, mis asus mõlemil pool kallastel, kõrgetel liivakivist kaljudel. Männid sirgusid võimsalt pilvede poole, kattes päikest; midagi saladuslikku ja püha tundus kõiges selles. Laul vaikis, vaatlesime inestusega kõrgeid kalju seinu. Ühel pool nägime koopaid, mis hallikatest olid tekkinud ning kus sääskede parved endale päikse eest varju olid leidnud; teisel pool nägime suurt kaljut, mis kaldaga ainult männi juurte kaudu seotud oli.

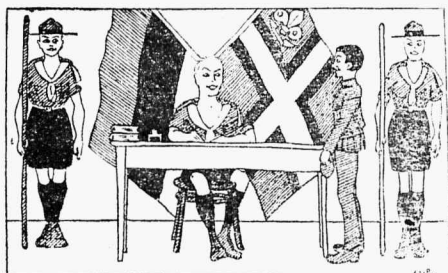
Metsa serval oli suure vee ajal üks puu kaldalt lahti rebitud, mis nüüd risti üle jõe asus. Vesi aina vahutas tema okstes, kuhu õnneks ka väike avaus oli jäänud, kust paadiga läbi pääsesime. Püsti seistes juhtisin teiba abil paati ning poleks ma mitte kärmesti kõhuli heitnud, oleksin „külma vanni“ saanud. Esimesest takistusest olime õnnelikult üle saanud, kuid juba kolme kilom. kaugusel ootas teine meid ees. Jääaegsed rändkivid sünnitasid kahe jala kõuguse kose. Kohinal kukkus vesi; hoolega tuli tüürida ning jõudsime sellestki takistusest õnnelikult üle.

Küll muutus jõgi nüüd kitsamaks, selle eest aga sügavamaks. Kaldad olid kaetud paju põõsastega, mis otsekui rohelse koridoori moodustas. Veevool muutus tasasemaks ning tuli aerudega tööle asuda, et paadi edasi liikumist kiirustada. Kaldad muutusid soosemateks, mis meile võimaluse andsid purjet üles tõmmata, seda enam, et tuul edelast puhus. Tuli veel mõningaid väiksemaid takistusi võita. Vesi muutus

*) V. „E. Skout“ nr. 5. — 1922. a. Toim.

Skout Ants.

H. Lehepuu joonistus.

7) Staapi astudes nägi Ants oma sõpra Jukat, kes — nagu pärast selgus — rühma päalik oli. Juku imestas väga, kui ta seda korralikku, pestud näoga ja kammitud juustega poissi nägi. Saulusest oli Paulus saanud.

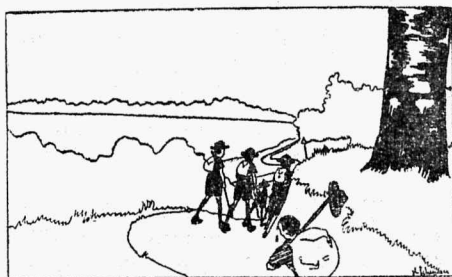
10) Laagris tule tegemisel tuli uus häda: kõik tikud raiskas Ants ära, aga tuli ei tõuse. Kui talle 'aga see kunst ära õpetati, siis oli ta alati esimene.

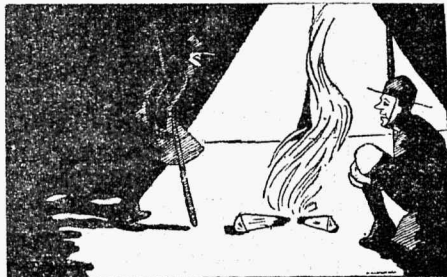
8) Ants võeti rühma ning järgmisel nädalal võis ta teistega laagrisse minna... Skoudid seisavad reas, aga Antsu pole. — Sääil ilmub ta vaenekene, ägades seljakoti ja koorma all, milles terve aasta moon sees.

11) Korra saadeti Ants puid tooma. Lähleb tükk aega mööda, aga Ants ei tule. Juku läheb ise vaatama, kuhu Ants jäänud. Kohale jõudes ei jõua ta naeru pidada — Ants raiub mis laastud taga, aga puu ei mõtlegt veel langeda, aina hirvitab.

9) Teel laagrisse on Antsul raske, higi tilgub, aga maha ta ei jää. Ise mõtleb: „Iga algus on raske, ega minulgi teisiti või olla“.

12) Samuti oli lagu, kui Ants ööseks vahikorda jäi. Ants tõmbas küll jope selga, sukasääred üles, kükitades tule juures, aga lõua luu ei kuulnud sugugi sõna. (Järgneb).

segasemaks, varsti hakkasid veski hooned paistma ning tammi juurde jõudes sõudsimise kaldale.

Sõime lõunat. Tassisime lootsiku üle tammi, pigistasin oma abiliste vasakut kätt, soovides üks-teisele hääd reisu ning sõitsin üksinda edasi. Imelik tundmus pugus mu rinda, mitmed mõtted läksid pääst läbi. Pilved kogunesid pääkohale, ning ei tulnud kaua oodata, kui vihma piisad vastu nägu langesid. Võtsin telgiriide õlgadele ja sõudsin, ikka sõudsin. Pihupesad hakkasid valutama, mässisin ninarätiku ümber aerude. Tegevus oli nii monotoonne, nagu kaldal asuvad asjad, sest hilise aja tõttu oli juba kaunis pime.

Kella poole 12-ne paiku jõudsin Suislepa mõisa juurde. Aurik „Endel“ valmistas end sõidu vastu. Läksin laeva kapteniga läbirääkima, paludes mind ja mu paati üle järve viia (muidugi laeva taga). Kapten oli nõus. Rahuliku südamega otsisin omale öömaja, sest paadis magada oli võimata, kuna hooti vihma sadas.

Esimese laeva vilega olin jalul, korraldasin paadi reisuvalmis ning läksin laeva juurde. Ilm oli udune ja vihmane. Külm värin käis kehast läbi, ent unistasin „Endeli“ masinateruumi soojusest. Kui suur oli aga minu pettumus, kui laeva juurde jõudes mulle eilne lubadus üles öeldi — ilma, et selle põhjuseidki oleks seletatud. Pilgates soovitati mul „pähklikoor“ maha jätta; „kalossiga“ järvele mitte minna ning avaldati arvamist, et ma vahest ainult kahenädalase reisu järele Tartu võin jõuda, kui teel mitte ennem otsa ei saa. Neelasin alla need pilkesõnad, tõmbasin purje üles ning liginesin Virtsjärvele.

Veevool jäi täielikult seisma: olin jõudnud järve äärsesse pilliroogu. Paadi ilmumine hirmutas roost kaks parti, kes lendu tõusid. Ees nägin ainult taevast ja vett, mis mulle aukartust äratavalt suurena näis, sest et ma varem kunagi sarnast veekogu polnud näinud. Teist kallast ei olnud näha; läbi tiheda udu võis vahete vahel üht tundedamat kohta silmapiiril tähele panna, mille saare arvasin olevat ning kuhu kursi võtsin.

Lained, mis järvele sõudes koguni väiksed olid, suurenesid nüüd järjest. Tuul tõusis, pildudes paati nagu koorukest; vahete vahel lõid lained ka üle paadi. Saare juurde jõudes jäi tuul pisut vähemaks, või vähemalt näis see mulle nii olevat, kuid nii pea kui see (saar) seljaga oli, muutus vetevald jälle vahutavamaks.

Ju olin eesmärgile jõudmas, võis ainult paar kilomeetert kaldast olla, kui minuga õnnetus juhtus. Suured lained murdsid paadi tüüri ning tuul ei viivitanud paati küljega vastu lained põoramast. Hüppasin masti

juurde, et purje riidet alla lasta, säääl aga rebis uus tuulehoog purje alu-
mise nõõri ning terve riide lehvis õhus, nagu hiiglalipp, kiskudes paati
kõljeli.

Ja kes teab, kuidas lugu oleks lõppenud, kui mitte puri täielikult ei
oleks masti küljest lahti rebenenud, kes teab kui kaua oleksin jõudnud
paati oma keha raskuse ja väljasirutatud aeruga tasakaalus hoida. Küll
ei kaotanud ma külmaverd, kuid oli silmapilkusid, kus vahutav vesi nii
ahvatelev näis olevat, et oleksin tahtnud säääl puhata...

Tallinna skoutid laagris.

Skoutide oma tehtud „supelusmaja“.

„Indiaanlaste päev“.

Tõtsin märja purje riide paati ja lasksin lainetel end rannale
kanda. Nüüd olen jälle teie keskel. Aidake tüür ära parandada ja siis
lähen edasi. Hallo! tööle!“

Tüüri parandamisega saime peagi valmiks. Pildusime paadist
vee välja, seadsime selle reisu valmis ning sõime õhtust. Päälik, tugev
ja naeratav nagu alati, täis värskust ja jõudu hüppas paati, jätkates oma
teekonda. Tuul oli vahepääl vähenenud, ilm selgemaks muutunud, nagu
seda õhtu eel sagedasti juhtub.

Kaua seisis Metspardi salk liivakünnal, jälgides õhtuhämarusesse
kaduvat purju... (Järgneb.)

Vold. Grimm.

Robert Baden-Powell.

Kas otsekohene või kaudne karskustöö ?

See küsimus tekitas viimasel karskuskongressil palju vaieldusi. Muu seas tuli kõne alla ka skoutline liikumine, mida mõned ühe, teised jälle teise voolu hulka arvasid.

Skoutlus tunnistab põhimõttelikult mõlemaid võitlusviise, kuid oma liigete seas on tema mõju karskuse suhtes otsekohene. Teisiti pole skoutlus mõeldav. Kuna Eesti Karskusliidu pääülesandeks on võitlus alkoholi vastu, moodustab see skoutluse kavas ainult ühe osa. Siin võetakse karskust palju üldisemalt. Skoutluse ülesanne on kasvatada karsket noorust selle sõna kõige laiemas mõttes, noori eemale hoida kõigest pahedest, mis kaugeltki ainult alkohooli näol ei tarvitse esineda. Sääli juures tegutsevad skoudid küll otsekoheselt (skoudi kolm raudset seadust: „Skout on hoolas õppija“, — „Skout ei suitseta“, — „Skout ei joo“), küll kaudselt, — kasvatades noortes elurõõmu, et nad ei tarvitseks eluraskuste eest põgenedes oma vaimu uimastada ega mürgitada, oigu see alkoholi ehk millega tahes.

Vana hunt.

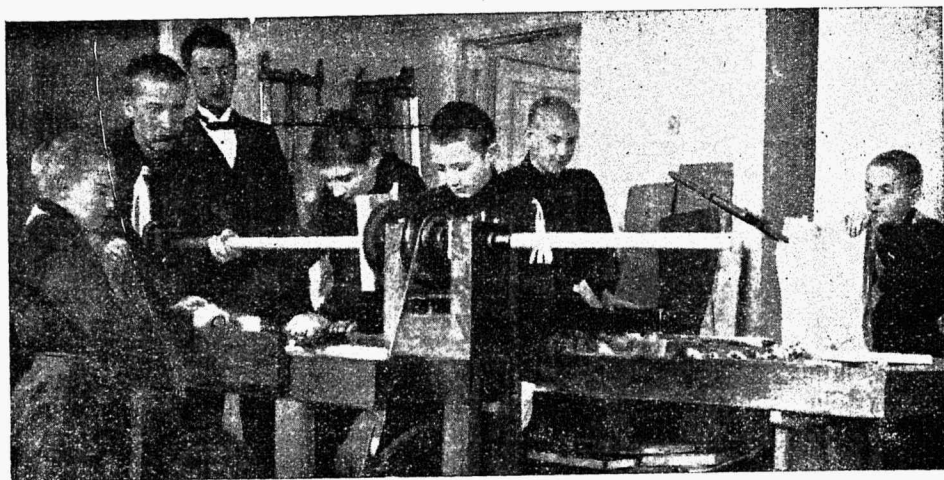
Esimene lõkkejutt.

Luuramiskunst.

Skoudid! Varsti on meil armsam ning tegevusrikkam aeg käes. Kevadel ja suvel, värskes vabas looduses viibides, peame õppima luuramise kunsti, et kokku võttes kavalust, leidlikkust ja osavust, vaenlast üllatada ehk tema eest taganeda.

Skout on loomade sõber. Meie ei tapa kunagi looma, sest jahi lõbu iseenesest seisab selles, et loomi nende kodus, metsas, kõiki meeli pingutades, luurata, nende elamisviise segamata tähelepanna, sääli juures puhast metsa õhku sissehingates. Kõik jälgedelugemise ja tähelepanemise osavused tulevad siin tarvitusele võtta, kõige selle juures on meil püssi asemel ülesvõtmise anaraut ühes, et meie omist tähelepanekuist võiksimelälestusi koju viia.

Kui loomi vabas looduses tähelepanna tahame, siis peame kõige püüld endid hästi varjata oskama. Näit. politseinik, kui ta vormis on, saab harva pikanäpumehe külte, kuna ta seda erariietes palju kergemini võib teha. Ja nii peab iga tubli skout tegema. Üks pääreeglitest luuramiskunstis on kohuse fooni (seljataguse) ehk ümbruse valik. Kui oleme tumedates riietes, peame ka vastava fooni valima, ja mis alati hää on — varjus viibima; nii samuti ei tohi heledates riietes luuraja kunagi tumeda fooni pääl peatuda. Teine pääreeglitest on täieline liikumattus. Kui näit. vastane ehk loom juhtub meie sihis vaatama, siis ei maksa oma pääd ehk teisi kehaosasid, mis peitmata on, uisa-päisa üra tõmmata, vaid rahulikult püsima jääda, kuna vastane meie pääd kergesti kiviks võib pidada. Säälijuures võime veel pääl väljapistmise juures teda katta rohelisega, okstega, ehk edasiroomamisel mõnd põosa taolist oksa ees hoida, mida vastane ka põõsaks peab. Kivide tagant luurates ei tohi kunagi ülevalt, kivi päält vaadata, vaid alati — kõrvalt, sest heleda taeva pääl on kogu selgesti näha. Puie otsast luuramisel peame alati tähele panema, et seljatagune kaetud oleks. Kolmandaks pääreeglik on: alati alla tuult jääda, sest iseäranis loomad võivad juba

Tartu skoudid käsitööl.

kaugelt vaenlast haista. Seepärast tuleb alati enne luurama minemisi tuule siht kindlaks määrata. Selleks võib kergelt puru, nagu rohtu, paberi tükke jne. langeda lasta, kuhu poole puru kaldub, sinna puhub tuul. Öösel peame pimedas (metsas, ehk üldse varjus) olema; seda paremini võime vastast näha, kes heleda, tähtis taeva foonil selgesti näha on. Säljuures peame muidugi tasa käima. Selleks peame aga omale kerget, elastset sammu harjutama.

Luuramise juures on edasiliikumine tähtis, sest ta peab nii sündima, et vastane seda ei näeks ega kuuleks. Lükumise viisidest oleks järgmised tähtsamad. Veidi küürutades jooksmine, kusjuures põlved vähe longus, käed maa lähedal, ning pää püsti, et ümbrust tähele panna. Käetel ja jalgadel edasi liikumine, kus juures iga vähem kui müra ära hoida tuleb, käsa ei tohi kuivade okste ehk üldse rägisevate, kuivade asjade päälle panna, kuna jalad just sinna kohta peavad tulema, kus käed olid. Indiaanlase roomamine. Parem käsi ees, ning tema abil saab keha edasitõmmatud, kuna vasem käsi tõukab; siis läheb vasem käsi ette ja parem tõukab, siis jälle parem ette jne. Maanteedest, ehk lagedatest väljadest üleminekutel peame ennast verraetama, kus juures skoudi kepp keha külge surutud saab, ning jalad välja sirutatud.

Korra laagris olles mängisime „skoutide kokkujuhtumist“ *). Jõudsimel lageda kohani, mille keskel meie eesmärk — esivanemate aegne tamm oli. Pidasime nõu mis teha, kuidas pääseda tamme juure nii, et vastane seda ei näeks. Säl tekkis hää mõte. Meie lähedas oli talupoeg maad kündmas, nüüd aga puhkas ta, kuna hobused olid adra eest lahti võetud, ning söid rohtu. Läksin talumehe juurde, seletasin asja ära, millega ta nõus oli. Asetusin hobuste vahele, riistade päälle, nii et ma neid

*) V. „E. Skout“ nr. 3. 1921. a. Toim.

suu juurest kinni hoida sain, kuna mind ennast nende vahel näha ei olnud. Talumees laksutas korra piitsaga, mis pääle hobused ehmatades jooksma panid. Vastased olid hobuseid tähele pannud, ning kuna nad mind ei näinud, arvasid neid lõhkuvat ja jooksid hulgana vastu. Kui nüüd meie poisid neid nägid, andsid nad vile, kuna mina vahepeäl eesmärgini jõudnud. —
Heino Lehepuu.

Sir Robert Baden-Powell'i juhtumised.

(Järg 2 *).

„Algas tagaajamine. Kõlas pauk püssist ning kuul põrkas ragisedes vastu kivi minu kõrval. Esimesele järgnes teine, kolmas... Siis korraga lõppes laskmine, kuid tagaajamine kestis endiselt edasi. Ma pean ütleva, et ma end sel silmapilgul mitte sugugi õnnelikuna ei tunnud olevat, kuid aeg-ajalt käisid minust külmavärinad üle. Heites vargse pilgu minu tagaajajate poole, sain kohe aru, et palju kiiremini edasi liikusin kui remad, milleks mind tugevasti kaasa aitasid ka minu saabaste kummid tallad, mis mulle võimaluse andsid kivilt kivile hüpata, ilma et selle juures oleksin tarvitsenud komistamist karta.

Vahetpidamata otsejoonelt hobuste peidupaiga sihis liikudes vaatasin veel korraks tagasi ning nägin, et umbes tosin metslasi mind taga ajas. Nad olid minust veelgi rohkem maha jäänud ning nüüd oli paras aeg kavalust appi võtta. Pöörasin pisut pahemale poole, kus mind väike künkas tagaajajate pilkude alt peagi väheseks ajaks päästis, ning metslased, kes mind silmist olid kaotanud, jätkasid tagaajamist minu poolt ette näidatud uues sihis. Mina aga pöörasin künka taha jõudes järsku paremale ning jätkasin põgenemist mõningases kaares kuivanud puu poole.

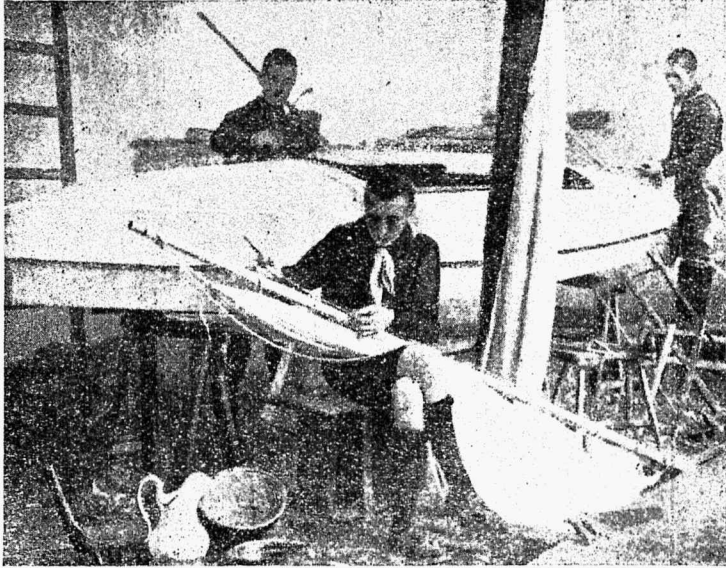
Sel ajal kaugesid vaenlased minust järjest, kuni ma viimaks nad silmast hoopis kaotasin; võis veel kuulda nende tagaajamise karjumist ning hüüdeid üks-teise vahel. Jõudsin sinna kohta, kus meie hobused varjul olid. Põõsastes tundus mingisugune liikumine... tardusin ootuses... Kuid see oli Jan!

Ta ilmus põõsastest, mõlemaid hobuseid kaasa tuues. Tema näos võis kergelt naeratust märgata, mida ma varem veel kunagi ei olnud tähele pannud ning mispärast ma arvasin, et see mees üldse ei oskagi naerda. Ta hingas järsult ja sügavasti, peaaegu niisama, nagu minagi...

Aega viitmata istusime hobuste selga ning kihutasime, mis võis. Varsti olime väljaspool hädadohtu, sest nende kuul ei ulatanud mitte enam. Kuid vaenlane ei mõtelnudki veel meid rahule jätta ning me nägime, kuidas laagrist tihedad suitsu pilved taeva poole kerkisid, mis eelvahtidele meie lähenemisest pidi teateid andma. Kuid meie ei mõtelnudki tulnud teed ka tagasi minna, vaid pöörasime veelgi paremale ning sõitsime suurt kaart tehes ringi ümber vaenlase eelvahtide. Nii said need märgu signaalid ka meile hoiatuseks, sest oleks asjata olnud sinna sõita, kus teati meie liginemisest ning meid valmis oldi vastu võtma.

Teel jutustas Jan mulle, kuidas tema oli kuulnud vaenlaste hüüa-

*) Algas „E. Skoudis“ nr. 6. l. a.

Tartu skoudid paati valmistamas.

tusi, kes mind olid märganud ning et sellele laskmine järgnes. Vaenlaste juhid aga, kes varsti mind ära tundsid, andsid kohe käsu laskmist lõpetada:

„See on hunt*)!“ karjusid nad, „ärge laske! Võtke ta elusalt kinni!“

Pärast keskööd jõudsime oma laagrisse.“

II.

Enda mälestustes kirjeldab B.-P. mitut juhtumist, kust tema järjekindel mõtlemisviis ja oskus kindlastest andmetest õigeid järeldusi teha väga selgelt ilmsiks tuleb.

„Ühe ekskursiooni ajal Kashmiri mägestikus,“ jutustas B.-P., „nägin ma teerajalt umbes kümne sammu kaugusel kaunis tugevat kändu, mille ligidal maas oli kookuspähkli suurune kivi; viimase külge surutult võis tähele panna kuivi pähkli koori. Samaseid pähkli koori oli näha ka eelnimetatud kännu pääl ning 40—50 sammu lõuna poole (kus teerada järsust kaljust mööda viis) oli jäetud terveni nelja pähkli koored. Poole kilomeetri kaugusel põhja pool oli teeraja kõrval ainuke pähkli-puu. Kännu juures võis näha saapa jälge ning selle juures tükikest mahalangenud pori.

Mis oli selles kohas juhtunud? — seadsin endale küsimuse üles ning vastasin: kahe päeva eest läks teerada mööda mees kaugele lõuna

*) „Hundi“ nime andsid Baden-Powell'ile Afrika pärismaalased, sest et tema alati luuramiskäikusid nende vastu ette võttis.

poole, kandes enda seljal mingisugust pakki. Kalju juures oli ta puhunud ning pähkleid süüdnud.

Sarnasele järeldusele tulin ma järgmisel teel:

Inimene kandis pakki, sest paki kandjad, kui nad puhata tahavad, ei istu harilikult mitte maa peäle, vaid armastavad toetada kaljut vastu, pannes oma paki sinna, seda seljast mitte ära võttes. Kui temal (teekäijal) ei oleks pakki olnud, siis oleks ta kindlasti kännu peäle istunud, kuid ta oli ometi 40—50 sammu edasi läinud, sinna — kus kalju asus. Naisterahvad selles kohas harilikult mingisugust raskust ei kannu, järjekult oli teekäija mees. Enne seda oli ta kännul purustanud kookuspähklid, mida oli võtnud põhja pool asuva pähkclipuu küljest, kust ta tulnud oli ning siit edasi liikus teekäija lõuna sihis. Ning kuna tema saapaid kandis, mille jälg kännu juure oli jäänud, siis ei olnud kahtlust, et ta kaugele rändas, sest oleks ta muidu oma kodu ümber kõnniskelenud, oleks ta tingimata paljajalu käinud. Kolme päeva eest sadas selles ümbruskonnas viimast korda vihma, nüüd oli aga ilus kuiv ilm. Pori tükkike, mis teekäija saapalt oli langenud, oli saapa külge juba siis jäänud, kui maapind veel märg ja mudane oli; pähkli koor oli aga kuiv, mis tõendasid, et teekäija oli varsti pärast vihma läinud.“

„Eesti Skout“ nr. 4

ilmub mai kuu algul; kuna ta sel poolaastal viimane nr. saab olema, siis tahab toimetuse skoutide kevadise töö ülevaadet ka kevadel lõpetada. Kaastööd tulevad 20-ks aprilliks ära saata, kuna jüripäeva pühitsemise kohta isegi hiljem võib saata.

Eesti Skoutide Maleva Nõukogu pidas oma koosoleku pühapäeval 11. III. s. a. Tallinnas. Koos olid herrad H. Bauer, Fr. Sauer, J. Hünerson, G. Ollik, Th. Ussisoo, colonel Tõrvand ja skoutide esitajatena skm. Elken, üliõpil. R. Antik, instruktor V. Sirgo — Tartust, päälükud E. Tevet, H. Paalman — Tallinnast ning skm. Teder — Võrust. Koosolek, mis homm. kl. 11 algas, kestis väikse lõuna vaheajaga kuni õhtu kl. 10-ni. — Päevakorras oli

Eesti Skoutide Maleva põhimäärus, mis vastu võeti.

Põhimäärus jaguneb kolme osasse, millest esimene skoutluse üldist eesmärki ära määrab, teine isikliku koosseisu käsitleb ning kolmandas on kindlaks määratud organisatsiooni korraldus. Teise osasse on paigutatud skoutide seadused, käsud ja märgid, kombid, skoudi vorm ja märgid, skoudilised pühad, skoutide jaotus (vanaduse ja edasijõudmise järele), töötus jne. Kolmandas osas on aset leidnud salga, rühma, maak. ja üleriikl. maleva korraldus ja funktsioonid. — E. Sk. M. päästaap kavatses vastuvõetud põhimäärustikku trükkida lasta, mis temaga tutvumise igale võimalikuks teeb.

„Eeskujuliku rühma“ asjus, millest meie ajakirja eelmises nr. juba juttu oli, teatame, et nüüd auhinna mõistjate komisjoni koosseis kindlaks on määratud peäle selle, kui isikud oma lahet nõusolekut olid avaldanud. Nii oleks nimet. komm. koosseis järgmine: pr. Hü-

nerison, prl. Koch, herrad Treffner ja Hünerson, skoutmasterid Elken ja Jõgi, üliõpilased Antik ja Kasak ning instruktor Sirgo.

Tartu hundipoja kiri.

V. A. skm. E. Jõgi!

Nagu Sa „Eesti Skoudis“ rääkisid, et iga hundipoja kohus on oma väikseid sõpru, tallinde, kaitsta, nendele puure ja söögilaude valmistades, nõnda ma ka tegin. — Söögikastiks võtsin koogi korvi ja neli nõõri, mille ühte otsa pidi korvi nurga külge kõitsin, kuna teised otsad ühte siasin. Kui korv valmiks tehtud, panin papi korvi põhja, et leiva raasukesed, mida ma pärast sissepanin, välja ei kukuks, viisin välja ja riputasin akna alla. — Et lumi seda riista tihti täis tuiskas, siis tegin teise, nimelt puuri. Puuri tegin puust (vanast naela kastist). Otsalauad võtsin ära, külgedest saagisin poole maha, lõin pika katuse ja põhja külge ning — puur oligi valmis. Viisin ta välja ja kinnitasin vite suure naeluga puuseina külge. Sissepannud toitu käivad linnukesed alguses harva tarvitamas, kuid loodan, et nad pärast ära harjuvad. Kui Sinul mõnikord aega juhtub olema, siis palun minu väikesi sõpru vaatama tulla.

Hundipoeg Vald. Paukson.

P. S. Mina elan Tartus, Holmi t. 12, k. 1. Seesama.

Võru guideidest.

7. III. pidas Võru guideide maleva nõukogu oma koosolekut, kus otsustati skoudi sõprade seltsi asutamisega kohe algust teha. Kuna vanemate ülesanded nii hästi skoutide kui ka guideide aitamisel ühesugused on, siis otsustati sõprade seltsi ühist skoutide vanematega organi-

seerida. Eeltöödega tahetakse kohe algust teha. Maleva aukohtusse valiti nõukogu poolt pr. Tiganik ning rühmade poolt esitatud kandidaatidest guideid J. Tiganik, H. Antsov, E. Bratka ja Adel. Koosolekust võttis osa ka skm. T. Teder, kes Sk. Sõprade Seltsi asutamist selgitas ning ajakirja „E. Skoudi“ küsimust puudutas.

J. T.

Itaalia skoutidest.

Esimese Itaalia skoutide rühma asutati Roomas 1912. aastal nende põhimõtete järel, mis R. Baden-Powelli poolt ülesseatud. Mõte leidis nii hästi seltskonnas kui ka noorsoos elavat poolehoidu ning juba järgmisel aastal rajati alus üleriiklikele organisatsioonile. Kuningas võttis kõik skoudid oma kaitse alla, kuna liikumise etteotsa tegeva juhina astus Abruzzi hertsog. Skoutide organisatsiooni astus ka prints Umberto II.

Kiiresti kasvas liikumine. 1916. aastal tunnistati organisatsioon avaliku õiguse instituudiks. Suur ilmasõda aga mõjus rusuvalt, palju juhte läks sõjaväljale ning tublim päalik kaotas oma elu, kuna ta isamaa kaitsmisest vabatahtlikuna osa võttis. Nüüd on aga liikumine uuesti kasvamas, praegu on malevaid juba üle 200.

Itaallased näevad skoutluses teed, kuidas noortsugu kasvatada kasulikuks isamaale ja inimsoole.

J. T—k.

Tartu skoutide aastapidu

oli „Vanemuises“ 7-dal märtsil. Eeskava oli mitmekesine, eriti kenad olid mitmesugused võimlemise harjutused. Rahvast oli keskmiselt, — üldine mulje jäi hääl.

Skoutide jõulupuu vaestele.

Tartu Sk. 8 rühm korraldas uuel aastal jõulupuu vaesematele poistele. Iga

skout oli kohustatud kaasa tooma üht poissi, kes kodus jõulu rõõmu ei olnud tunda saanud. Jõulupuu põlemise ajal ilmus jõuluvana, tuues väikestele võõrastele kingitusi ning avaldades soovi neid tuleval jõulul hundipoegadena näha. Ühises teelauas jutustasid rühma vanem hra Käsebier ja päalik Peterson poistele jõulujuttusid.

R. J.

Tõrva skoutidest.

Tõrva skoutid on üle aasta vagusalt oma ette tööd teinud, osava vanema hra Grimmi juhatusel. 17 veebruar oli Tõrva skoutidele pidupäevaks, kus nad skoudi pühaliku töötuse ära andsid, millega nad skoutide üleilmsesse peresse vastu võeti. Töötust võtsid vastu Tartust sõitnud skoutmasterid Jõgi ja Elken. — Järgmisel päeval tulid skoutidele kaasatundjad vanemad isikud kokku ning panid aluse Tõrva Skoudi Sõprade Seltsile. Ajutis-esse juhatusesse valiti herrad H a b i c h t, J a a k s o n, K ä ä r i k ja O l t e r, kellele ülesandeks tehti Seltsi põhikirja registreerimine.

H. T.

Tallinna skoutidest.

Mitmed rühmad on kogunud spordi seltside juure. Nii töötab III. rühm V. S. „Spordi“ juures, kelle käest skoutid koosolekuteks ruume ning spordi edendamiseks spordi platse ja abinõusid saavad. E. S. S. „Kalevi“ juures töötavad kolm rühma, kellele selts on staabi ruumideks eraldi toa annud tarvitada. Siit saavad skoutid nii suvel kui talvel spordi väljasisid ja mitmesuguseid abinõusid tarvitada. Selts on ka selles mõttes skoutidele vastu tulnud, et ta instruktoreid neid tasuta õpetama on määranud. Tasuks selle vastu annavad skoutid korrapidajaid võistluste ajaks.

j. k.

Tartu Sk. Maleva Spordi Ring, sõprade ühingult toetust saades, muretses 8 paari suuski ja 2 suuremat kelku. Saadud abinõude varal korraldab Ring paar korda nädalas sõite, kus skoutid paari-

tumise sõidu ja mäest laskmise järele säravail põskil tagasi jõuavad. Osavõtt on elav ja Ringi liikete arv kasvab järjekindlalt.

E. Karskusliidu vastutulekul on ringis praegu võimlemiskursused käimas, mille juhatajaks hra G. Peks on.

Ring kavatseb eeltuleval kevadel Tartu skoutide vahelisi võistlusi korraldada kergeatletikas, umbmaajooksus j. m.

Kui olud lubavad, siis püüab Ring eeltuleval sügisel Eesti skoutide I. sõprusvõistlust kergeatletikas, mängudes j. m. kokku kutsuda.

Ringi vanemaks on Trt. Sk. I. rühma vanem võiml. õpet. hra G. Kalkun, esimeheks I. jsk. H. M i c h e l s o n.

Indiaanlaste teadus.

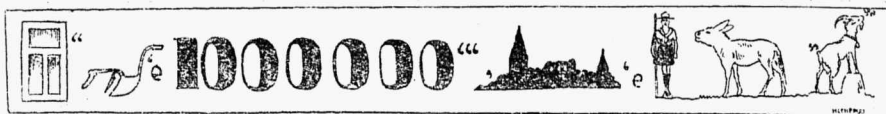
Tervis ja vastupidavus.

Iga mehe aukohus on terve ja vastupidav olla. Selles asjas peame õppima Põhja-Ameerika punanahkadelt. Indiaanlased suplevad päev-päevalt igal hommikul külmas vees. Nende keha on imevääriliselt vahvuse ja vastupidavuse mõttes karastatud. Indiaanlaste suguharude juures ei unustatud iialgi neid hommikusi supelusi. See oli nende juures juba suguharu harjunud kombeks saanud.

Sarnaselt skoudile, kes igasugu vastupidavuse katseid läbi on teinud, pidi iga indiaanlase poiss üksinda välja minema, varustatud ainult oda ja tomahavkiga ning vähemalt kuu aega enese eest hoolitsema. Selle aja jooksul pidi ta küttimise läbi ise enesele toitu muretsema, oma riideid ja mokaagiiniseid (pastlaid) karu ja teiste loomade nahkadest tegema, omale sööki keetma, end suguharust eemale hoidma ja isegi vastupidavuse proovi kestel hoidma kokkupuutumise eest inimestega.

(Järgneb.)

Pildimõistatus nr. 4.

Ülesanne nr. 5.

Joonistus tehtud kell 15.
Kus ilmakaares on luuraja seisukohalt:

- 1) päike,
- 2) laager,

3) kust ilmakaarest on joonistus tehtud?

Pildimõistatus nr. 6.

GEORG GRAF'i laialt tuntud raamatupidamise kursused kirjateel

(Tartu. Postkast 56).

Põhjalik praktiline õpetus liht-, itaalia- ja ameerika süst. raamatupidamises, kaubanduslikes rehendusdes ning kirjavahetuses. Õpekirjad on uuesti läbivaadatud ja täiendatud ning ilmusid trükist.

Õpeviis on kolmeaastase kogemusega näidanud, et ta kõigile arusaadav on ja täieliku raamatupidamise oskuse annab, mida tunnustavad sajad tänukirjad ja rahulolemise avaldused õpilaste kogude kui ka üksikute õpilaste poolt.

Õpekava saadetakse 15.— mrk. postmarkide vastu välja.

Lõpetajad saavad tunnistuse ja soovitusi koha pääle.

Eesti Karskusliidu

kirjastuse ladus, Tartus, Jakobi tän. 8, telefon 404 on saadaval järgmised raamatud:

Üldine karskuskirjandus.

	Hind
Karskusasja algmed. Dr. Matti Helenius Seppälä. Soome keelest E. Kutsar. Diagrammidega ja värviliste piltidega klantspaberil. 68 lehekülge. 1922. a.	75.—
Karskustöö laste ja murdealise noorsoo keskel. Lootus- ja noorsoo karskusühingute käsiraamat, eesti olude kohaselt muudetud ja täiendatud. Soome keelest H. Pett. Täiendanud V. Ernits, Lisa: Karskustöö Eesti noorsoo hulgas, H. Pett. 56 lehekülge. 1921. a.	25.—
Eesti riigi tulevik ja karskus. Prof. P. Pöld. 16 lhk. 1922. a.	20.—
Piltidega. 22 lehekülge. 1921. a.	10.—
28 lehekülge. 1913. a.	10.—
Kidunemise põhjused. Prof. Dr. med. et phil. G. v. Bunge. Eestistanud K. Einbund. 23 lehekülge. 1911. a.	5.—
Meie haritlased ja karskusküsimus. Prof. Peeter Pöld. 16 lehekülge. 1914. a.	5.—
Miks peame olema karsked? E. Saal. Lisa: Kuritegevus ja viinamüük. J. Rosental. Paljude tabelitega. 16 lehekülge. 1921. a.	5.—
Karskus ja haridus. Sisu: I. Viitori Karpio: 1) Karskustöö haridusliikumisena. 2) Soome karskusliikumise teened rahvahariduse alal. II. Villem Ernits: Karskusliikumine ja haridustöö Eestis. 32 lehek. 1920. a.	5.—
Raudteelased ja karskusliikumine. Matti Aalto ja Villem Ernits. Lisa: Eesti Raudteelaste põhikirja projekt. 20 lehekülge. 1920. a.	5.—
Keeluseadus. Dr. Matti Helenius-Seppälä. 12 lehek. 1919. a.	5.—
Alkoholivabast kultuurist. Jaan Tõnisson. J. Tõnissoni pildiga. 8 lehekülge. 1921. a.	3.—
Alkoholivastane võitlus väljamaal. Prof. Dr. Bergmann. 4 lehekülge. 1921. a.	2.—
Usk ja alkohol. Prof. H. Rahamägi. 4 lehek. 1922. a.	1.—
Võitlus madude vastu. Inglise keelest. 1920. a.	1.—
Laste karskustunni kava. 1920. a.	1.—
Karskustunni präparatsioon. 1920. a.	1.—
„Tulev Eesti“ Jõulu album. Mitmekesise sisuga. 48 lhk. 1921. a.	10.—
Missugust mõju avaldab alkohol kurjategijate hingeelus? Dr. med. Akseli Nikula. Tõlk. Raekson. 16 lehekülge. 1922. a.	15.—
Näitused alkoholi halvavast mõjust kesknärviskavasse. Dr. med. Akseli Nikula. Tõlkinud ja refereerinud J. Rosental.	
Üliõpilaste karskusühenduse väljaanne 2. aasta-päeva puhul. Mitmekesise huvitava sisuga, 44 suurt lehekülge. 1922. a.	30.—
Meie karskustöö programm ja taktika. D. J. Vilms, A. Juhanson, R. Hansson ja J. Rosental. 45 lehek. 1923. a.	35.—
Mõned lookesed alkoholi vastu võitlemisest Rootsisis, (prof. J. Bergmann) ja	
Karskustööst Põhja-Ameerikas, (Mr. G. F. Robinson). Koos. 4 lehek. 1922. a.	3.—

<i>Laste näidendid :</i>		Hind
Sinine pael. Soome keelest E. Kutsar, Rosa Juveniuse järele. 15 lehekülge. 1920. a.		10.—
Kui ma suureks saan. 3 osalist. Soome keelest Rosa Juveniuse järele E. Kutsar. 8 lehekülge. 1920. a.		5.—
Komistuskivi. 4 osalist. Soome keelest Maija Seppälä järele E. Kutsar. 7 lehekülge. 1920. a.		5.—

Ajakirjade endised aastakäigud.

Karske noorus nr. 1 ja nr. 2. 1920. a. Üksik number, 16 lhk.	1.—
Karskusleht. 1912. kuni 1915. aast. Üksik number 16 lehek. Saada ka terved aastakäigud kokkukõidetult.	2.50
„Uudismaa“. Noorsoo ajakiri. Senni ilmunud nelja aastakäigu üksikud numbrid	5—10
Saada terved aastakäigud.	
„Tulev Eesti“. Karskuskultuuriline kuukiri. Senni ilmunud 1922. a. üksikud numbrid	10—15.—

Põhikirjad.

Karskusseltside normaal-põhikiri.
Noorsoo karskusühingute põhikiri.
Lootusühingu põhikiri.
...seltsi karskusosakonna kodukord.
Kihelkonna Organisatsioonide Liidu põhikiri.
...koguduse karskusseltsi põhikiri.
...karskusseltsi spordiosakonna kodukord.
...sõdurite karskusrühma kodukord.
Kõik põhikirjad ja kodukorrad saadetakse ühingutele ja liitudele soovi korral tarvilises arvus eksemplaarides ilma hinnata kätte.

Uuest raamatute seeriast

Kodu ja kasvatus on senni ilmunud järgm. raamatud :

Seeria nr. I. Kodu on rahva süda. Vilho Reima. Soome keelest tõlkinud Leeni Ploompuu-Vesterinen. 42 lehek. 1922. a. 30.—
Seeria nr. II. Sõnakuulmise kool. Vilho Reima. Soome keelest tõlkinud Leeni Ploompuu-Vesterinen. 40 lehek. 1922. a. 30.—
Seeria nr. III. Mäng kasvatusvahendina. Vilho Reima. Soome keelest tõlk. L. Ploompuu-Vesterinen. 44 lhk. 1922. a. 30.—
Seeria nr. IV. Abikaasa valimine. Vilho Reima. Soome keelest kümnenda trüki järele tõlk. E. Kutsar. 72 lehek. 1922. a. 50.—
Seeria nr. V. Enesekasvatuse algmed. Vilho Reima. Soome keelest tõlkinud E. Kubjas. 30.—

Eesti kirjastuse Seltsi koolikirjanduse-toimkonna Noorsoo kirjavara Eesti autorite seeriast on meie kirjastusel senni ilmunud:

Villem Navi elupäevad. Peeter krahv Mannteuffel. Teine trükk. 40 lehekülge. 1922. a. 40.—
Et Eesti Karskusliidu kirjastuse ülesandeks pole raamatute päält suurt kasu nõutada, siis on väljaannete hinnad võimalikult odavad.

Selles nimestikus loeteldud raamatud on saadaval kõigis paremais raamatukaupluses. Ladu: Eesti Karskusiitus (senises Eesti Karskusseltside Kesктоimkonnas) Tartus, Jakobi tänav nr. 8.

Tellimised, suuremad kui ka vähemad, täidetakse korralikult. Raamatukauplustele, seltsidele ja raamatukogudele harilikult protsendid.

Et tellimiste puhul suuremaid järelmaksuga saatmise kulusid ära hoida, on kasulik raha ette saata — vähemad summad ka markides. Raha ettesaatmise puhul saadetakse tellimise kirjastuse kulul ilma mingisuguse lisamaksuta, kuid tellija riisikul, kätte.

Eesti Karskusliit.